

slovom, jer je to ime mjesta kao i *Grubišno Polje*, *Duga Resa*, *Babina Greda* i sl. Tako onda dolazimo iz *Uele Luke*, stanujemo u *Ueloi Luci*, čekamo pred *Uelom Lukom* i sl. Usporedi s time i *Ueli Lošinj*, *Ueloga Lošinja*, *Uelom Lošinju* i t. d.

Na druga pitanja odgovorit ćemo u drugom broju. *Ljudevit Jonke*

TKOGOD, KOJIGOD ili TKO GOD, KOJI GOD?

Nerazlikovanje i slabo poznavanje dvojakog značenja zamjenica i priloga, koji su složeni s riječcom *god*, česta su pojava u našoj štampi. Mnogo je ljudi od pera, koji ne razlikuju i ne pridaju važnosti toj dvojakoj porabi, pa jednako hladnokrvno pišu na pr. *kakavgod bio*, on je moj sin; ... *tkogod* mi pruži ruku, moj je prijatelj i t. d. *Kakogod* i *tkogod* ovdje su krivo upotrebljeni, jer znače *nekakav*, odnosno *netko*. Pravilno je: *kakav god* (ma kakav) bio, on je moj sin! ... *tko god* (bilo tko) mi pruži ruku, moje je prijatelj. Isto tako treba paziti

pri uporabi *štogod*, *kojigod*, *čijigod*, *gdjegod*, *kudgod*, koje znači nešto, neki, nečiji, negdje, nekud, dok *što god*, *koji god*, *čiji god*, *gdje god*, *kud god*, znače bilo što, ma tko, bilo čiji, bilo gdje, makar kud. Tako ćemo uvijek pisati: *tko god* dođe, neka čeka... ali: *tkogod* dođe, *tkogod* i ne dođe. Isto tako: *što god* uradiš, uradio si sebi,... ali: bilo bi već vrijeme, da *štogod* uradiš i t. d.

Razlika je između obiju upotreba u prvom redu u *akcentu*: u prvom je slučaju *tkògod* (i *tkògod*), *štògod* (*štògod*), *kòjigod*, *kàkavgod*, *čijigod*, *gdjegod* (i *gdjegod*) i *kùdgod* (i *kùdgod*), a u drugom: *tko gòd*, *što gòd*, *kakav gòd*, *čiji gòd*, *gdje gòd* i *kud gòd*.

Kod jednog i kod drugog razlika je još u umetanju *enklitike*. U drugom slučaju (*tko gòd* i t. d.) između zamjenice i *god* može se umetnuti enklitika, na pr. *kakav mi god doneseš dar*... ili: *što me god* upitaju... *tko ga god* ugleda i t. d. Ali nikako: *reći ću što mu god* i ja (*reći ću mu štogod* i ja), ili: je li *tko me god* tražio? (*je li me tkogod tražio?*) *Pavao Cindrić*

O S V R T I

»NEIZVJESNA BITKA«

Pod tim naslovom pojavio se u nas u prijevodu roman američkog pisca J. Steinbecka *»In dubious battle«*. Neizvjesna može biti sudbina, budućnost i ono, što će se u njoj dogoditi, dakle i ishod bitke, koja još traje, ali sama bitka nikako. To je zapazio i Š. Balen u svojoj bilješci o Steinbecku na kraju te knjige, veleći, da bi on taj roman »radije nazvao *Neriješena bitka*, jer se zapravo radi o bitci, koja još nije riješena«. Mislim, da bi još bolje pristajao naslov *Neodlučena bitka*.

I u tekstu te knjige ima nekoliko krupnih pogrešaka. Da spomenemo samo neke od njih:

str. 113: »stotinu starih automobila bilo je poređano uz cestu licem prema njoj;«... »koji, kad *ih se stavi* u pokret...« (Tu je valjalo reći: »kada *se stave* u pokret«); str. 207: »...samo sam *pitao neka objašnjenja*« (a trebalo je reći: *zatražio, želio dobiti* neka objašnjenja); str. 218: »Čudno je to, kako djeluje *jedna gomila*« (mj. *jedna gomila* dosta je, ako se kaže samo *gomila*); str. 224: »*Znaš da uvjerljivo govoriš* (a bolje bi bilo reći: — Ti *znaš uvjerljivo govoriti*); na istoj strani: »Ali soli imamo prema 10.« (!!); str. 271: »Naše ljude treba *koristiti*« (mj. *iskoristiti*). I t. d.

Rikard Simeon

JEZIK, časopis za kulturu hrvatskoga književnog jezika. — Izdaje Hrvatsko filološko društvo u Zagrebu. — Uređuje uređivački odbor: *Josip Hamm*, *Mate Hraste*, *Ljudevit Jonke*. —

Glavni i odgovorni urednik: *Ljudevit Jonke*. — Časopis izlazi svaka dva mjeseca.